

Spolek Nízký Jeseník

IČO 22726543, sídlo Těšíkov 41, 785 01 Šternberk

zastoupený členem výboru a statutárním zástupcem RNDr. Josefem Kapitánem, Ph. D.

adresát:

Krajský úřad Olomouckého kraje
Odbor životního prostředí a zemědělství

oddělení integrované prevence

Jeremenkova 40a, 779 11 Olomouc

V Těšíkově dne 3. června 2026

Věc: Vyjádření k oznámení záměru „**VTE Horní Loděnice**“ ve zjišťovacím řízení podle § 6 odst. 6 a § 7 zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí — **NESOUHLASNÉ VYJÁDŘENÍ s požadavkem na posouzení záměru v plném rozsahu (zpracování dokumentace a posudku).**

Identifikace řízení: č. j. KUOK 57402/2026, sp. zn. KÚOK/54764/2026/OŽPZ/7289; záměr „VTE Horní Loděnice“, kategorie II, bod 7 přílohy č. 1 zákona EIA; oznamovatel ČEZ, a. s. a ÚSOVSKO ENERGO 3 s.r.o., zastoupení ČEZ Obnovitelné energie, s.r.o.; zpracovatel oznámení DP Eco – Consult s.r.o. (RNDr. Daniela Pačesná); systém EIA: EIA_OLK1045.

Lhůta: toto vyjádření je podáno ve lhůtě 30 dnů ode dne zveřejnění informace o oznámení na úřední desce Olomouckého kraje podle § 16 zákona EIA.

Postavení podatele (dotčená veřejnost)

Spolek Nízký Jeseník je právnickou osobou, jejímž předmětem činnosti je podle stanov ochrana přírody a krajiny, životního prostředí, krajinného rázu, kulturních hodnot a veřejného zdraví. Spolek vznikl (jako Občanské sdružení Nízký Jeseník) v roce 2008, tedy více než tři roky před podáním tohoto oznámení, a působí přímo v dotčeném území. Je proto **dotčenou veřejností ve smyslu § 3 písm. i) bodu 2 zákona EIA**. K oznámení se vyjadřuje podle § 6 odst. 6 zákona EIA a tímto si vyhrazuje veškerá procesní práva dotčené veřejnosti v dalším průběhu posuzování i v navazujících řízeních (§ 9c a § 9d zákona EIA).

Shrnutí návrhu: Spolek nesouhlasí se závěrem, že záměr nemá významné vlivy na životní prostředí, a **požaduje, aby byl záměr „VTE Horní Loděnice“ posouzen podle § 7 zákona EIA v plném rozsahu** — tj. aby byla zpracována dokumentace, posudek, provedeno veřejné projednání a vydáno stanovisko. Vzhledem k tomu, že úřad obdrží nesouhlasné vyjádření, nelze postupovat podle § 7 odst. 4 zákona EIA, tedy stanovit, že dokumentaci není třeba zpracovávat a že se oznámení považuje za dokumentaci. Důvody jsou uvedeny níže; zároveň označujeme oblasti, na něž má být v dokumentaci kladen zvýšený důraz.

Základní údaje o záměru (z oznámení)

Záměrem je výstavba **dvou větrných elektráren** v k. ú. Horní Loděnice na pozemcích **p. č. 525 (VTE 1) a p. č. 742 (VTE 2)**. Parametry: výška věže max. 131 m, průměr rotoru max. 150 m, **celková výška včetně rotoru max. 200 m**, celkový výkon max. 9 MW (4,5 MW/ks), maximální akustický výkon 107,6 dB, dočasná stavba na dobu 30 let. Lokalita leží mezi dvěma přírodními parky — Přírodním parkem Údolí Bystřice (vzdálenost 0,1 km) a Přírodním parkem Sovinecko (vzdálenost 1,5 km) — a **na hranici kulturní krajiny oblasti Svahy Nízkého Jeseníku**. V dotčeném prostoru je již provozováno **16 větrných elektráren**: 9 VTE větrného parku Horní Loděnice–Lipina (cca 2 km), 2 VTE u Hraničných Petrovic (cca 4,5 km) a 5 VTE větrného parku Jívová (cca 5 km); v okruhu do cca 10 km stojí dalších 7 VTE (6 VTE Červený kopec–Rejchartice a 1 VTE Stará Libavá). Jde tedy o jednu z nejhustěji osazených větrných lokalit v České republice.

A. Zásadní a procesní námitky

Námítka č. 1 — Podklady popisují tři různé záměry (2, 6 a 8 VTE) na zčásti odlišných pozemcích; stanovisko k vyloučení vlivu na Naturu 2000 bylo vydáno pro jiný záměr

Čeho se týká: Souladu jednotlivých odborných příloh se skutečně předkládaným záměrem (2 VTE na p. č. 525 a 742) a stanoviska orgánu ochrany přírody podle § 45i ZOPK, o které se oznámení opírá při vyloučení vlivu na soustavu Natura 2000 (příloha č. 1 oznámení).

Co se navrhuje: Posouzení záměru v plném rozsahu na jednotném, aktuálním podkladu (2 VTE ve skutečných pozicích); vyžádání nového stanoviska podle § 45i ZOPK k záměru ve skutečně předkládaných parametrech a umístění; požadavek podle § 7 odst. 7 zákona EIA, aby naturové posouzení autorizovanou osobou bylo součástí dokumentace.

Jednotlivé části dokumentace vycházejí z různého počtu a umístění turbín. Při porovnání příloh se ukazuje, že nejde o jeden konzistentně posouzený záměr, ale o **směs tří různých konfigurací (2, 6 a 8 VTE) na zčásti odlišných pozemcích**:

- **2 VTE (aktuální záměr):** vlastní oznámení a hluková studie (příloha č. 4 oznámení) pracují se 2 VTE na p. č. 525 a 742. Oznámení samo uvádí, že „během roku 2023 došlo ke snížení počtu VTE a z původního projektu 6 VTE zbyly pouze 2 VTE a 4 VTE byly odebrány“ a že „v roce 2025 byla změněna pozice obou VTE“ — VTE 1 byla posunuta cca o 180 m severně a VTE 2 cca o 350 m severovýchodně.
- **6 VTE (původní projekt):** celoroční průzkum letounů v biologickém hodnocení (příloha č. 5 oznámení) byl podle jeho vlastního textu „realizován na původní projekt o 6 VTE“ a hodnocení uvádí údaje k původním (dnes opuštěným) lokalitám D1–D3 a R1–R3. Klíčový podklad o letové aktivitě netopýrů tedy neodpovídá ani počtu, ani aktuálním pozicím nyní posuzovaných 2 VTE.
- **8 VTE (analýza viditelnosti a krajinného rázu):** hodnocení krajinného rázu (příloha č. 6 oznámení) vychází z GIS analýzy viditelnosti Ing. Romana Bukáčka z roku 2022 zpracované „pro 8 VTE v okolí obce Horní Loděnice“; nová analýza pro 2 VTE ji pouze koriguje a dochází k závěru, že „dotčené plochy v obou přírodních parcích budou víceméně stejné“ pro 8 i pro 2 VTE.
- **Natura 2000 (jiné pozemky i parametry):** stanovisko § 45i ZOPK (níže) bylo vydáno pro záměr o výkonu cca 12 MW, výšce věže až 145 m a na pozemcích p. č. 525, 556,

624, 625, 703, 704, 705, 706, 707 a 854 — pozemek p. č. 742, na němž má stát VTE 2, v něm vůbec není uveden.

Oznámení vylučuje významný vliv na Naturu 2000 odkazem na stanovisko Krajského úřadu Olomouckého kraje č. j. **KUOK 21875/2026 ze dne 6. 2. 2026**, které se ovšem vztahuje k záměru **podstatně odlišnému** (jiný výkon — cca 12 MW proti 9 MW; jiná výška věže — až 145 m proti 131 m; jiné pozemky — bez p. č. 742). Vyloučení významného vlivu na Naturu 2000 se tak opírá o posouzení jiného rozsahu a jiného rozmístění staveb, než jaké je nyní posuzováno.

Nelze argumentovat tím, že „byl posouzen větší záměr, a menší proto vyhoví“. Tato úvaha v daném případě neobstojí ze dvou důvodů. Zaprvé **nejde o tentýž záměr ve zmenšeném rozsahu**, ale o záměr přemístěný: VTE 2 stojí na pozemku p. č. 742, který v naturovém stanovisku vůbec není posouzen, a obě turbíny byly v roce 2025 posunuty o desítky až stovky metrů. Zadruté vliv na lokality soustavy Natura 2000, na migrační prostupnost i na krajinný ráz **není prostou funkcí počtu turbín či instalovaného výkonu** — závisí na konkrétním umístění každého stroje vůči chráněným fenoménům. Přemístění jediné turbíny blíže k migračnímu koridoru nebo k hranici chráněného území může vliv zvýšit, i když celkový výkon klesne. Za této situace nelze stanovisko § 45i použít jako podklad pro vyloučení dalšího posuzování. Žádáme, aby si úřad vyžádal nové stanovisko orgánu ochrany přírody k záměru ve skutečně předkládané podobě a aby — vzhledem k poloze na hranici migračně významného území a u ptačí oblasti Libavá — využil § 7 odst. 7 zákona EIA a požadoval zpracování naturového posouzení autorizovanou osobou jako součásti dokumentace.

Námítka č. 2 — Není posouzena kumulace s ostatními větrnými záměry v Nízkém Jeseníku, které již procházejí posuzováním EIA

Čeho se týká: Posouzení kumulativních vlivů záměru se stávajícími větrnými parky a zejména s dalšími větrnými záměry v oblasti Nízkého Jeseníku, které jsou již předmětem posuzování podle zákona EIA. Záměr přitom leží v prostoru, pro který Změna č. 2 Územního rozvojového plánu ČR vymezuje akcelerační oblast pro větrné elektrárny (AOV101 Hraničné Petrovice, do jejíhož území spadá k. ú. Horní Loděnice, sousední AOV35 Horní Loděnice).

Co se navrhuje: Posouzení záměru v plném rozsahu se zohledněním kumulace se stávajícími VTE a dalšími záměry, které už jsou posuzovány v režimu EIA.

Oznámení sice obsahuje kapitolu o kumulaci, avšak kumulaci s dalšími větrnými záměry v regionu, které již procházejí posuzováním EIA, **bud' odbývá pouhým odkazem na vzdálenost, nebo je zcela pomíjí**. V Nízkém Jeseníku přitom probíhá souběžně řada větrných záměrů, jejichž kumulativní (zejména vizuální a krajinný) vliv se s posuzovaným záměrem sčítá:

- **17 VTE v prostoru Lomnice u Rýmařova – Rýžoviště – Tylov** (systém EIA MSK2411, MSK2408 a MSK2456; výška až 206 m; cca 11 km severně) — oznámení je zmiňuje, ale výslovně uvádí, že kumulace z hlediska krajinného rázu ani hluku „není hodnocena“ (odbyto tím, že leží mimo tzv. dotčený krajinný prostor záměru, což je zásadním způsobem nesprávné);
- **10 VTE Velká Štáhle** (systém EIA MSK2406; výška až 206 m; cca 17 km severně) — oznámení uvádí jen informaci o ukončení posuzování z jiných důvodů, kumulaci nehodnotí;

Karty hodnocení SEA k akceleračním oblastem AOV101 a AOV35 samy označují jako hlavní vliv *vizuální ovlivnění přírodních parků Údolí Bystřice a Sovinecko* a hodnotí oblast jako krajinářsky „méně vhodnou“; Spolek proti vymezení těchto oblastí podal samostatné připomínky a má za to, že koncepce je pro rozsah a vlivy na životní prostředí nevhodná. Předkládané oznámení tuto souvislost pomíjí. Zdůrazňujeme, že po oznamovateli nelze v tuto chvíli požadovat soulad s dosud neprojednanou koncepcí; **Ize však a je nutné požadovat posouzení kumulace s konkrétními záměry, které již běží v režimu EIA** a jejichž parametry jsou veřejně známy. Posuzovat jednotlivý záměr izolovaně, bez vyhodnocení souhrnného zatížení území celým připravovaným souborem větrných parků, je v rozporu s kritérii přílohy č. 2 zákona EIA (kumulace vlivů) i se zásadou prevence a s judikaturou SDEU (C-461/17 Holohan).

Námítka č. 3 — Fakticky jde o rozšíření stávajícího větrného parku, navíc o podstatně větší stroje

Čeho se týká: Vymezení předmětu posouzení a vztahu ke stávajícím 16 VTE v okolí (9 VTE Horní Loděnice–Lipina, 2 VTE Hraničné Petrovice, 5 VTE Jívová).

Co se navrhuje: Posouzení v plném rozsahu a hodnocení kumulativních vlivů celého větrného parku (stávající + nové VTE), nikoli pouze dvou nových strojů izolovaně.

Samo biologické hodnocení přiložené k oznámení označuje záměr **na str. 23 jako „rozšíření VTE parku Horní Loděnice – Úsovsko“**. Z hlediska vlivů na krajinný ráz, ptáky, netopýry a obyvatelstvo proto jde o pokračující výstavbu v již zatíženém území, nikoli o izolovaný dvojturbínový záměr. Posuzování pouze přírůstku dvou turbín bez plné kumulace s 9 VTE u Horní Loděnice, 2 VTE u Hraničných Petrovic a 5 VTE u Jívové podhodnocuje skutečné vlivy.

Dokumentace navíc zlehčuje, že nové elektrárny jsou podstatně větší než stávající. Oznámení prezentuje přidání 2 VTE jako jen mírné zvýšení oproti stávajícímu stavu, zcela však pomíjí, že má jít o **výrazně větší a výkonnější stroje**. Stávající elektrárny v parku Horní Loděnice–Lipina mají rotor o průměru 90 m a výšku náboje cca 105 m (celková výška cca 150 m); nové VTE mají **rotor o průměru 150 m (tj. cca 1,67× větší), náboj ve výšce 131 m a celkovou výšku 200 m**. Plocha, kterou opisuje rotor, je tak **cca 2,8× větší** (poměr druhých mocnin průměrů), což zásadně zvyšuje vizuální působení. Vyšší výkon současně přináší větší hlukovou zátěž. Je rovněž ignorováno, že obec Horní Loděnice bude nově sevřena větrnými elektrárnami ze dvou stran a hlukové i vizuální působení se pro ni zásadně zvýší. Příloha č. 2 zákona EIA přitom výslovně ukládá zvážit kumulaci s vlivy jiných známých záměrů (realizovaných, připravovaných i uvažovaných).

Vlivy parku na obyvatele jsou dlouhodobě veřejně rozporovány. Stávající park Horní Loděnice–Lipina je jednou z největších větrných farem v České republice a jeho vizuální i zdravotní dopady byly opakovaně předmětem veřejné kritiky. Již při povolování parku v roce 2007 vyjádřili obyvatelé Těšíkova na veřejném projednání nesouhlas a chataři upozorňovali na obtěžování a na možné účinky hluku a infrazvuku na zdraví (Olomoucký deník, 14. 11. 2007); odpor obyvatel a chatařů proti dalším větrným záměrům v regionu se opakovaně projevil i jinde (např. zamítnutý záměr u Nových Valteřic na Moravském Berouně). Spolek Nízký Jeseník má ve svých stanovách jako jedno z hlavních poslání i ochranu veřejného zdraví a hájí v tomto řízení také zájmy obyvatel okolních obcí včetně Horní Loděnice, na něž nové, podstatně větší elektrárny dopadnou. Tyto dopady na obytné prostředí a zdraví je nutné v plném posouzení vyhodnotit (viz též námítka k hluku).

B. Příroda, přírodní parky a krajinný ráz

Námítka č. 4 — Narušení krajiny stávajícími parky nelze vydávat za zákonný a nezvratný stav; tyto parky byly povolovány s porušováním zákona, i s vážnými vadami v posouzení krajinného rázu

Čeho se týká: Klíčového argumentu, o němž se opírá hodnocení krajinného rázu i celé oznámení — totiž že krajina je stávajícími VTE „již narušena“, a další elektrárny proto nepřinášejí podstatnou změnu. Tento argument předpokládá, že stávající parky stojí v krajině po právu a natrvalo.

Co se navrhuje: Posouzení v plném rozsahu, v němž bude vliv na krajinný ráz hodnocen samostatně a bez opírání se o předchozí — nezákonné — zásahy; zohlednění níže uvedené soudní judikatury.

Hodnocení krajinného rázu (příloha č. 6 oznámení) i shrnutí v oznámení opakovaně staví na tom, že v území již stojí jiné VTE, a nové stroje proto „nepřichází jako cizorodý prvek“. Tento argument je vadný už proto, že **povolení stávajících větrných parků v okolí byla provázena závažnými pochybeními právě v části týkající se krajinného rázu**. Spolek Nízký Jeseník (resp. jeho právní předchůdce) má s povolováním všech tří okolních parků přímou zkušenost:

- **2 VTE Hraničné Petrovice :** souhlas k zásahu do krajinného rázu podle § 12 ZOPK (Městský úřad Šternberk, č. j. ŽP/63/03/Va ze dne 22. 1. 2003) byl vydán se závěrem, že stavba „*nikterak neovlivní přírodní hodnotu krajinného rázu a estetická hodnota bude dotčena výstavbou jen minimálně*“ — a to přesto, že elektrárny stojí na vrcholu kopce Hraniční vrch (636,7 m n. m.) jen stovky metrů od Přírodního parku Údolí Bystřice, který v posouzení nebyl nijak zohledněn (příloha č. 1 tohoto vyjádření — Souhlas KrajinnýRaz – VEHranicnePetrovice);
- **9 VTE Horní Loděnice–Lipina:** souhlasné závazné stanovisko (Městský úřad Šternberk, č. j. ŽP/06/Va ze dne 15. 11. 2006) tvrdí, že „*tímto zásahem nedojde ke snížení hodnoty zdejšího krajinného rázu*“, a vztahuje se výslovně jen ke katastru Lipina u Šternberka a Horní Loděnice (příloha č. 2 tohoto vyjádření — Souhlas KrajinnýRaz – VPHorniLodenice); informace o procesu EIA (zveřejnění oznámení, dokumentace, posudku i veřejného projednání) nebyla — v rozporu se zákonem — zveřejněna ve Šternberku (a tedy ani v Těšíkově), a spor o účastenství dotčeného vlastníka nemovitostí se vlekl 14 let — Ústavní soud jej usnesením sp. zn. II. ÚS 2496/21 ze dne 21. 9. 2021 odmítl jako předčasný, tedy bez věcného přezkumu krajinného rázu. Stanovisko z roku 2006 přitomulo podmínku, že osvětlení věží bude „*viditelné pouze shora*“, tato podmínka je dnes porušována (signální osvětlení parku je ze všech stran viditelné zdola, včetně Hané);
- **5 VTE Jívová:** Městský úřad Šternberk vydal dne 30. 12. 2010 (č. j. 47522/2010/OŽP/kos) nesouhlas (příloha č. 4 tohoto vyjádření — Stanovisko2_KrajinnýRaz), opřený o tři odborné posudky (Ing. Mana — „*neúnosný zásah do krajinného rázu*“; Dr. Ing. Vrubel — „*významně negativní vliv na zákonná kritéria krajinného rázu*“; GHC regio — „*silný a zásadní vliv na estetické hodnoty*“). Krajský úřad jej dne 23. 3. 2011 (č. j. KUOK 26421/2011) ve zkráceném přezkumném řízení bez účasti spolku změnil na souhlas (příloha č. 5 tohoto vyjádření — RozhodnutíKUOK_Souhlas_KrajinnýRaz_VPJivova), výslovně s odůvodněním, že „*již výstavbou těchto 2 větrných elektráren (a v širších pohledech i farmy větrných elektráren v Horní Loděnici) došlo k narušení krajinného rázu a harmonického měřítku v krajině*“. Právě toto rozhodnutí (resp. navazující rozhodnutí KÚOK č. j. KUOK

115795/2022) bylo **zrušeno rozsudkem Krajského soudu v Ostravě – pobočky v Olomouci č. j. 65 A 10/2023-123 ze dne 25. 7. 2023** (příloha č. 6 tohoto vyjádření), v němž byl žalobcem Spolek Nízký Jeseník a v němž soud označil úvahu o „již narušené krajině“ za nezákonnou. Spolek upozorňuje, že navazující rozhodnutí krajského úřadu o odvolání proti územnímu a stavebnímu povolení (Příloha č. 7 tohoto vyjádření - č. j. KUOK 139517/2023 ze dne 21. 12. 2023) je v rozporu se závazným právním názorem rozsudku č. j. 65 A 10/2023-123: krajský úřad začal tvrdit, že stanovisko k zásahu do krajinného rázu není vůbec potřeba podle § 12 odst. 4 zákona o ochraně přírody a krajiny (s odkazem na změnu územního plánu obce Jívová), ač podle Zásad územního rozvoje po Aktualizaci č. 1 patří mezi závazné regulativy i požadavek na (prvostupňové) souhlasné stanovisko orgánu ochrany přírody k zásahu do krajinného rázu;

- **6 VTE Červený kopec–Rejchartice:** zde byly postaveny větší elektrárny, než na jaké bylo vydáno povolení; rozhodnutím Městského úřadu Bruntál ze dne 11. 9. 2017 (č. j. MUBR/56100-17) bylo určeno, že „*stavebníkovi nevzniklo právo provést změnu stavby větrných elektráren před jejím dokončením*“, a Krajský soud v Ostravě rozsudkem č. j. 22 A 54/2022-35 ze dne 29. 2. 2024 (žalobce Spolek Nízký Jeseník) potvrdil práva spolku v navazujících řízeních o této stavbě (§ 70 ZOPK) — viz příložený rozsudek č. j. 22 A 54/2022-35 (Příloha č. 8 tohoto vyjádření)

Z této judikatury plyne jednoznačné pravidlo: krajinný ráz je nutno posuzovat **v každém případě přísně individuálně a předchozí nevhodný (tím spíše nezákonný) zásah do krajinného rázu nelze použít jako důvod pro povolení dalšího** (rozsudek 65 A 10/2023-123, body 36–40, s odkazem na rozsudky Nejvyššího správního soudu č. j. 10 As 316/2021-39 a 6 As 209/2021-37 a rozsudek Městského soudu v Praze č. j. 7 Ca 219/2007-58). Soud výslovně varoval, že při opačném přístupu by „*několikátý záměr v pořadí již nebylo nutné z hlediska zásahu do krajinného rázu posuzovat vůbec a bylo by možné do krajiny umístit neomezené množství záměrů narušujících krajinný ráz a tím krajinu nekontrolovaně degradovat*“. Opírá-li tedy hodnocení (příloha č. 6 oznámení) svůj příznivý závěr o „již existující degradaci krajinné scény stávajícími VTE“ (str. 18), opírá se o stav, který je zčásti výsledkem vadných a soudem zrušených správních postupů a který nelze vydávat za zákonnou a danou skutečnost. Jde přitom o tutéž krajinu (zlomový svah Nízkého Jeseníku, okolí Přírodního parku Údolí Bystřice, kostely), pro niž již soud tuto úvahu odmítl. Tato vada zasahuje samotné jádro hodnocení krajinného rázu a je samostatným důvodem pro plné posouzení.

Námítka č. 5 — Záměr je na samé hranici Přírodního parku Údolí Bystřice; údaje o vzdálenosti si v oznámení odporují a příjezdová komunikace vede po hranici parku

Čeho se týká: Umístění záměru ve vztahu k Přírodnímu parku Údolí Bystřice a tvrzení oznámení, že záměr leží „mimo území přírodních parků“.

Co se navrhuje: Kvůli vadám v dokumentaci je nutné posouzení v plném rozsahu; přezkoumatelné doložení skutečných vzdáleností hranice parku od jednotlivých staveb a od příjezdové komunikace a manipulačních ploch; posouzení zásahu do § 12 ZOPK.

Oznámení uvádí vzdálenost Přírodního parku Údolí Bystřice **vzájemně rozporně**: na str. 84 „cca 400–450 m od budoucích VTE“, na str. 113 a 139 naopak „cca 150 m“. Na str. 139 oznámení současně připouští, že „*hranice Přírodního parku Údolí Bystřice se nachází cca 150 m východně od VTE 1 a VTE 2 a prochází linií příjezdové komunikace k VTE 1 a VTE 2*“. Příjezdová komunikace a manipulační plochy záměru tedy zasahují až na samou hranici

parku. Tvzení, že záměr leží „mimo území přírodních parků“ a „nepřichází jako cizorodý prvek... s významným negativním dopadem na krajinný ráz“, je za této situace nepřekoumatelné a vnitřně rozporné. Vzdálenost stavby od hranice zvláště hodnotného území je přitom určujícím vstupem pro hodnocení vlivu na krajinný ráz, hluk i faunu.

Námítka č. 6 — Krajinný ráz — záměr mezi dvěma přírodními parky, na hranici KKO Svahy Nízkého Jeseníku; vlastní hodnocení je závažnější, než přiznává shrnutí, a opírá se o nedostupný podklad

Čeho se týká: Hodnocení vlivu na krajinný ráz podle § 12 ZOPK; pohledové vztahy k přírodním parkům Sovinecko a Údolí Bystřice a ke krajinným a kulturním dominantám.

Co se navrhuje: Posouzení v plném rozsahu s individuálním hodnocením krajinného rázu autorizovanou osobou a s vizualizacemi z reprezentativních pohledových bodů; zpřístupnění a přezkoumání GIS analýzy viditelnosti; zohlednění soudní judikatury.

Záměr leží mezi Přírodním parkem Údolí Bystřice (hranice cca 150 m) a Přírodním parkem Sovinecko (cca 1,4 km), jejichž posláním je podle zřizovacích předpisů zachování rázu krajiny. Hodnocení v oznámení se opírá zejména o argument, že v území již stojí jiné VTE (k jeho neudržetelnosti viz námitka č. 4). Žádáme individuální vyhodnocení krajinného rázu autorizovanou osobou s vizualizacemi z přírodních parků a z dalších reprezentativních pohledů.

Vlastní hodnocení krajinného rázu (příloha č. 6 oznámení, Ing. Mgr. Michal Pravec, říjen 2025) přitom dochází k podstatně závažnějším závěrům, než jaké přebírá shrnutí v oznámení. Ve „Verdictu dle § 12“ (str. 55) hodnotí vliv **na estetické hodnoty jako „zesilující negativní vliv“** a vliv na přírodní a kulturní charakteristiku jako „žádný až zesilující negativní vliv“; identifikuje skutečný **střet s kulturní dominantou (kostely v Hraničných Petrovích a Horní Loděnici)** a v dílčích částech Přírodního parku Údolí Bystřice a v okolí Horní Loděnice a osady Krahulčí připouští **středně silný vliv** (str. 50–51). Shrnutí v oznámení (str. 139) přitom týž vliv na přírodní parky označuje jen jako „nulový až malý“. Takové zlehčení vlastního podkladu je nepřekoumatelné.

Hodnocení krajinného rázu navíc trpí těmito vadami: (i) závěr o „podmíněné vhodnosti“ lokality stojí výslovně na argumentu „*existující degradace krajinné scény stávajícími VTE*“ (str. 18) — tedy přesně na úvaze, kterou soud označil za nezákonnou (viz námitka č. 4); (ii) podle vlastní metodiky hodnotitele (Sklenička & Vorel 2009, etapa I) patří **přírodní parky do „červené zóny“ — území nevhodných pro výstavbu VTE**, přesto je výsledek „podmíněně vhodné“; (iii) hodnotitel se vlivu na přírodní park snaží vyhnout úvahou, že stavby jsou „mimo PŘP“ a jejich přítomnost „nemá žádný legislativní – regulativní dopad“ (str. 51), ačkoli § 12 ZOPK chrání krajinný ráz bez ohledu na hranici parku a příjezdová komunikace vede po jeho hranici (viz námitka č. 5).

Měřítko — nové VTE převyšují stávající park. Hodnocení samo stanoví podmínku, že přibývajícím VTE „by neměly výrazně vystupovat z formace stávajícího větrného parku a neměly by působit předimenzovaně“ (str. 49). Stávající park má výšku náboje cca 100 m (str. 47), zatímco nové VTE mají gondolu 131 m a **celkovou výšku 200 m** — tedy výrazně převyšují stávající formaci. Tato vlastní podmínka tak není splněna, což verdikt nereflektuje.

Klíčový podklad — GIS analýza viditelnosti — není přezkoumatelný. Hodnocení (příloha č. 6 oznámení) opakovaně koriguje směrem dolů závěry GIS analýzy viditelnosti Ing. Romana Bukáčka („Vymezení funkčních ploch pro umístění větrných elektráren ve změně č. 1 ÚP obce

Horní Loděnice“, 2022). Tato analýza, zpracovaná pro 8 VTE a tvořící podstatný vstup hodnocení, **není přiložena k oznámení a není veřejně dostupná** (Spolek ji při podrobné rešerši nedohledal). Dotčená veřejnost tak nemůže ověřit ani vstupy, ani způsob, jakým je hodnotitel pro 2 VTE „upravuje“. Bukáček přitom hodnotí vliv na zalesněný horizont s dominantou kopce Slunečná jako „středně silný“, kdežto hodnotitel jej zmírňuje (str. 49–50). Opírá-li se posouzení o podklad, který nelze přezkoumat, je v této části nepřezkoumatelné. Analýza viditelnosti zároveň potvrzuje, že **VTE budou viditelné z mnoha míst** (Domašov, Uhlířský vrch, Velký Roudný, rozsáhlé oblasti přírodních parků i oblast Hornomoravského úvalu). Žádáme zpřístupnění uvedené analýzy a jednotné, přezkoumatelné posouzení viditelnosti a kumulace pro skutečně předkládané 2 VTE o výšce 200 m, včetně pohledů z přírodních parků a na přírodní parky. Provedené vizualizace v příloze č. 6 jsou nedostatečné, ale i tak dokládají významné vizuální působení větrného parku.

Závěr hodnocení si sám se sebou odporuje. Vlastní „Verdikt dle § 12“ (str. 55) hodnotí vliv záměru na **estetické hodnoty, na kulturní dominanty krajiny, na harmonické měřítko a na harmonické vztahy v krajině shodně jako „zesilující negativní vliv“** a vliv na přírodní i kulturní charakteristiku jako „žádný až zesilující negativní vliv“ — tedy negativně u šesti ze sedmi zákonných kritérií § 12. Souhrnný závěr na str. 54 však týž vliv označuje za „*zesilující v intencích málo významný až nevýznamný s převládajícím indiferentním (neutrálním) projevem*“ a tvrdí, že záměr „*nebude vizuálně degradovat nebo nevratně měnit žádnou ze základních hodnot krajinného rázu*“. Tato dvě tvrzení nemohou platit současně. Zlehčující souhrn (str. 54), který oznámení následně přebírá do kapitoly C.II.7 a do str. 139, je v přímém rozporu s vlastním verdiktem hodnocení (str. 55), a je proto nepřezkoumatelný.

Zlehčení přes „pouhých 18 % navýšení počtu“ pomíjí měřítko. Hodnocení svůj smířlivý závěr opírá také o tvrzení, že záměr představuje „*pouze cca 18 % navýšení počtu již nyní instalovaných větrných elektráren*“ (str. 54). Tento argument však počítá jen kusy, nikoli rozměr: dvě nové VTE mají rotor 150 m a celkovou výšku 200 m, zatímco stávající park má náboj cca 100 m a celkovou výšku cca 150 m (str. 47). Plocha opisovaná rotorem je u nových strojů cca 2,8× větší (viz námitka č. 3); „18% navýšení počtu“ tedy zdaleka neodpovídá nárůstu vizuálního působení. Hodnocení samo navíc stanoví podmínku, že nové VTE nemají „výrazně vystupovat z formace stávajícího větrného parku a ... působit předimenzovaně“ (str. 49) — což při výšce 200 m proti 150 m není splněno.

Námitka č. 7 — Nezohlednění prvků ochrany vymezených v krajinné oblasti Svahy Nízkého Jeseníku (promítání nad čelní svahy)

Čeho se týká: Polohy záměru na hranici krajinné oblasti Svahy Nízkého Jeseníku a jeho pohledového uplatnění nad čelními svahy Nízkého Jeseníku při pohledech z Hornomoravského úvalu (Hané).

Co se navrhuje: Posouzení v plném rozsahu, v němž bude samostatně vyhodnoceno pohledové uplatnění záměru nad čelními svahy Nízkého Jeseníku a soulad se zásadami ochrany této krajinné oblasti i s čl. 74.7 Zásad územního rozvoje Olomouckého kraje (ochrana a uchování struktury čelních svahů v dálkových pohledech).

Hodnocení nezohledňuje, že se záměr bude promítat **nad čelní svahy Nízkého Jeseníku při pohledu z Hané (Hornomoravského úvalu)** — tedy přesně do těch dálkových pohledů, kvůli jejichž ochraně byla krajinná oblast Svahy Nízkého Jeseníku vymezena. Dokládají to ostatně i vlastní podklady oznámení (příloha č. 6 oznámení, obr. 34–35). V době vymezení této oblasti (2012) se přitom nepočítalo s tak vysokými větrnými elektrárnami (celková výška 200 m), jaké

jsou nyní navrhovány. Zásady územního rozvoje Olomouckého kraje navíc v čl. 74.7 ukládají u ohrazení a čelních svahů Oderských vrchů a Nízkého Jeseníku „*chránit a rozvíjet jejich charakteristiky a působení vcelku*“ a „*usilovat o uchování jejich struktury v dálkových pohledech*“. Promítání dvou elektráren o výšce 200 m nad horizont čelního svahu je s tímto požadavkem v přímém rozporu a v hodnocení není samostatně posouzeno.

Odborný podklad vymezení krajinné oblasti výslovně zapovídá výstavbu na horizontu čelních svahů. Studie „Kulturní krajina oblasti Svahy Nízkého Jeseníku“, z níž ochrana této oblasti vychází, popisuje dotčené svahy jako „*čelní pohledově exponované jihozápadní svahy Nízkého Jeseníku, které jsou dominantní pro severovýchodní ohrazení Hornomoravského úvalu, a tím pádem i celé Hané*“ — krajinnou vedutu nadregionálního významu — a jako cíl ochrany výslovně stanoví „*chránit dálkové pohledy na čelní, převážně lesnaté svahy Nízkého Jeseníku, které na severovýchodě rámuji zemědělskou krajinu Hané*“. Pro temena svahů na obzoru ukládá zásadu „*na horizont nepouštět žádnou novou výstavbu, z dálky viditelnou výstavbu nepouštět ani na pohledově exponovaná úbočí*“ a na siluetě připouští pouze drobné singularity (kostelní věže či lehké stožáry, popř. rozhledny); pro temena těsně za obzorem žádá „*nestavět žádné stavby, které by se mohly projevovat nad horizontem hlavních temen svahů*“. Dvě elektrárny o celkové výšce 200 m, promítající se nad horizont čelních svahů, jsou s těmito zásadami v přímém rozporu. Podklad navíc upozorňuje, že právě svahy mezi Jívovou, Věskou, Šternberkem a Horní Loděnicí jsou územím „*bez plošné ochrany*“ (mimo přírodní parky) — tedy přesně prostorem nyní posuzovaného záměru, pro nějž byla zvýšená ochrana krajinné oblasti vymezena.

Námítka č. 8 — Hodnocení krajinného rázu (příloha č. 6 oznámení) podhodnocuje viditelnost záměru zavádějícím výběrem pohledů a nerealistickými vizualizacemi

Čeho se týká: Způsobu, jakým příloha č. 6 oznámení dokládá (resp. nedokládá) viditelnost a vizuální působení stávajícího parku i nových VTE — výběru pohledových míst, fotografií a vizualizací.

Co se navrhuje: Posouzení v plném rozsahu; přepracování vizualizací s ohniskovou vzdáleností odpovídající vnímání lidským okem, z reprezentativních a nezkreslených pohledových míst (z přírodních parků a na ně, z dálkových pohledů z Hané), a doložení pohledů, z nichž je viditelný celý park.

Zavádějící tvrzení o počtu viditelných elektráren. Příloha č. 6 oznámení na str. 25 uvádí, že „*stávající VTE lze v jiných pohledech spatřit pouze v počtu 2 až 6, a to jen horní polovinu viditelných VTE (po dolní úvrať listů turbíny) ve vzdálenostech 1,5–12 km*“. To je zavádějící: v krajině Nízkého Jeseníku existuje řada pohledů, z nichž je viditelný celý park u Horní Loděnice, a z týchž míst budou patrné i nové 2 VTE. Vybírá-li zpracovatel záměrně pohledy, v nichž jsou elektrárny zakryty stromem či budovou nebo úhlem záběru, je to nekorektní — o několik metrů vedle by byl vidět celý park, navíc promítající se na sousední přírodní parky.

Vizualizace pořízené širokoúhlým objektivem podhodnocují vliv. Vizualizace na str. 57–62 zásadně podhodnocují vizuální vliv: některé byly pořízeny širokoúhlým objektivem, takže elektrárny jsou často sotva patrné a splývají s pozadím, což neodpovídá vnímání lidským okem. Nezohledňují ani pohyb rotorů, který viditelnost výrazně zvyšuje. I tak obr. 28–31 dokládají rozsah dotčení krajiny stávajícími elektrárnami i záměrem. Na obr. 37 jsou navíc VTE skryty za kopcem u Hraničných Petrovic — stačilo by snímek pořídit o několik set metrů dál a byl by vidět celý park Horní Loděnice, nové 2 VTE i zvlněná krajina Nízkého Jeseníku až k hřebeni Hrubého Jeseníku, včetně vrcholu Praděd.

Vlastní text přílohy prozrazuje nadržující, nikoli neutrální hodnocení. Příloha č. 6 oznámení na str. 42 uvádí, že „*prakticky nelze jednoznačně stanovit, zda je projev větrných elektráren v krajině pozitivní nebo negativní*“, a popisuje elektrárny jako stavby s „*velmi kvalitním, jednoduchým a elegantním designem*“, které lze „*vnímat jako součást dnešní moderní krajiny*“. Takové subjektivní, obhajující formulace neodpovídají neutrálnímu odbornému posouzení podle § 12 ZOPK. Větrná elektrárna o výšce 200 m je v této krajině cizorodým prvkem, který svou dynamikou strhává pozornost a má na estetické hodnoty negativní až stírající účinek; ostatně i vlastní verdikt přílohy (str. 55) hodnotí vliv na estetické hodnoty jako „*zesilující negativní*“. Žádáme proto nové, přezkoumatelné a nezkreslené hodnocení viditelnosti a vizuálního vlivu.

Námítka č. 9 — Nebylo zohledněno, že stávajícím elektrárnám končí životnost; „narušení“ krajiny stávajícím parkem je dočasné

Čeho se týká: Předpokladu hodnocení, že stávající větrné elektrárny jsou trvalou součástí krajiny, a proto lze krajinu pokládat za „již narušenou“ i do budoucna.

Co se navrhuje: Posouzení v plném rozsahu, v němž bude jako srovnávací (nulový) stav uvažována i varianta krajiny po dosloužení a odstranění stávajících elektráren, nikoli pouze současný stav.

Větrné elektrárny jsou povolovány jako **dočasné stavby s omezenou dobou životnosti** (i nyní posuzovaný záměr je výslovně „dočasná stavba na dobu 30 let“). Provozní a projektová životnost větrných turbín se zpravidla pohybuje okolo 20–25 let, po jejím uplynutí musí být zařízení odstraněno a pozemek uveden do původního stavu. Stávající elektrárny, o jejichž existenci hodnocení opírá závěr o „již narušené“ krajině, přitom dosluhují:

- **9 VTE Horní Loděnice–Lipina** bylo uvedeno do provozu v roce 2009 — tedy se blíží konci své obvyklé životnosti;
- **2 VTE u Hraničných Petrovic** byla instalována okolo roku 2005–2006 — jejich životnost již prakticky končí.

Právě tyto dva nejbližší a nejdéle stojící parky tvoří onu „formaci“, vůči níž hodnocení poměřuje nové elektrárny. Pokud těmto strojům končí životnost a mají být odstraněny, **je třeba jako srovnávací stav uvažovat krajinu bez nich** — tedy krajinu směřující zpět k nenarušenému stavu, do níž by dvě nové elektrárny o výšce 200 m vstoupily jako nový a dominantní prvek na dobu dalších 30 let. Argument „krajina je již narušena, na dvou dalších turbínách nezáleží“ tím ztrácí oporu: nelze trvalou novou stavbu obhajovat odkazem na dočasné stavby, které samy mají z krajiny zmizet. U novějších parků nadto nelze přehlédnout, že 5 VTE Jívová (2024) bylo postaveno přesto, že soud označil jejich povolení za nezákonné, a 6 VTE Červený kopec–Rejchartice (2012) bylo realizováno ve větší výšce, než jaká byla povolena (viz námitka č. 4); ani tyto parky proto nelze pokládat za nezpochybnitelnou a trvalou součást krajiny. Tuto skutečnost je nutné v plném posouzení vyhodnotit a zohlednit.

Námítka č. 10 — Netopýři — zvláště chráněné druhy, migrační koridor a předvídatelné kolize; nezbytnost výjimky podle § 56 ZOPK

Čeho se týká: Vlivu provozu VTE na zvláště chráněné druhy netopýřů a na migrační prostupnost údolí Bystřice.

Co se navrhuje: Posouzení v plném rozsahu; doplnění celoročního monitoringu letové aktivity ve výšce gondoly pro skutečné pozice 2 VTE; vyjasnění nezbytnosti výjimky podle § 56 ZOPK a závazných provozních opatření po celou dobu aktivity netopýřů.

Biologické hodnocení samo uvádí, že na dotčeném území bylo zjištěno **23 zvláště chráněných druhů** a že u dálkově migrujících druhů netopýrů (n. rezavý, hvízdavý, parkový, severní a večerní) **pravidelně dochází ke kolizím s VTE**; vliv hodnotí jako mírně negativní (rušení a poškození lovišť a přeletových koridorů zvláště ohrožených druhů). Hodnocení zároveň samo zmiňuje stanovení doporučení pro žádost o výjimku ze zákona č. 114/1992 Sb. Z toho plyne, že záměr se dotýká zájmů chráněných § 50 ZOPK a **předpokládá výjimku podle § 56 ZOPK**; tato skutečnost sama o sobě svědčí o významném vlivu a o potřebě plného posouzení. Jak navíc plyne z námitky č. 1, terénní průzkum letounů nebyl celoroční — proběhl pouze v období od 18. 4. do 18. 9. 2023 (s pouhými třemi doplňkovými návštěvami v dubnu až červnu 2025) a navíc pro původní projekt 6 VTE v jiných pozicích, takže klíčový podklad neodpovídá ani celoročnímu rozsahu, ani aktuálnímu umístění 2 VTE; dokumentace jej přesto označuje za „celoroční“.

Ochranné opatření se navíc opírá o metodiku, která neexistuje — to je nepřezkoumatelné. Ochrana stojí převážně na následném monitoringu mortality a na vypínání turbín, přičemž odkazovaná metodika ČESON pro hodnocení a omezování mortality netopýrů **dosud neexistuje (je „v přípravě“)**. Opírá-li se navrhované zmírňující opatření o dosud neexistující pravidla, nelze ověřit jeho obsah ani účinnost; v této části je oznámení nepřezkoumatelné. Následný monitoring navíc škodě nebrání — pouze ji zpětně zjišťuje. Žádáme skutečně celoroční monitoring (nikoli jen v období duben–září) ve skutečných pozicích, závazná a předem definovaná provozní opatření po celou dobu aktivity netopýrů a posouzení kumulativního vlivu se stávajícími parky.

Námitka č. 11 — Ptáci — zvláště chráněné a kriticky ohrožené druhy, kolize nelze vyloučit

Čeho se týká: Vlivu na zvláště chráněné druhy ptáků, včetně kriticky a silně ohrožených (luňák červený, jeřáb popelavý, čáp černý, motáci, křepelka polní, chřástal polní v širším okolí).

Co se navrhuje: Posouzení v plném rozsahu s aktuálním celoročním ornitologickým průzkumem zahrnujícím hnízdní období a období tahu, pro skutečné pozice 2 VTE.

Biologické hodnocení dokládá výskyt řady zvláště chráněných druhů ptáků a u některých (čáp černý, jeřáb popelavý, křepelka polní s nočním tahem) výslovně uvádí, že **střety s turbínami nelze vyloučit**. Závěr, že riziko je zanedbatelné, se opírá zejména o starší tvrzení (Kočvara a Bureš 2005) a o pozorování ze stávajícího parku; to však nenahrazuje úplný aktuální celoroční průzkum pro nyní posuzované umístění. Žádáme jej doplnit v rámci plného posouzení.

C. Kumulace a únosnost krajiny

Námitka č. 12 — Kumulativní vlivy stávajících větrných parků a 2 nových VTE nejsou dostatečně posouzeny; hluková kumulace je odbyta

Čeho se týká: Souhrnného vlivu stávajících větrných parků a nového záměru na krajinný ráz, faunu, hluk a obytné prostředí Horní Loděnice, Těšíkova a okolních sídel.

Co se navrhuje: Posouzení v plném rozsahu se samostatnou kapitolou o kumulativních a synergických vlivech v dotčeném krajinném prostoru, včetně kvantifikace.

V bezprostředním i širším okolí záměru stojí mimořádně velký počet větrných elektráren. Přehledně (zdroj: databáze ČSVE a evidence v IS CENIA):

- **Bezprostřední okolí (do cca 5 km) — 16 VTE:** 9 VTE Horní Loděnice–Lipina (Vestas V90, rotor 90 m, náboj 105 m, 2 MW, rok 2009, cca 2 km); 2 VTE Hraničné Petrovice (Vestas V52 / Nordex N54, rotor 52–54 m, 850 kW, rok 2005, cca 4,5 km); 5 VTE Jívová (Vestas V110, rotor 100 m, výška osy 95 m, dle povolení 2 MW/ks (10 MW); fakticky realizováno 2,2 MW/ks (11 MW), rok 2024, cca 5 km).
- **Širší okolí (do cca 10 km) — dalších 7 VTE:** 6 VTE Červený kopec–Rejchartice (Siemens SWT-2,3-101, rotor 101 m, 2,3 MW, rok 2012, cca 9 km) a 1 VTE Stará Libavá (Enercon E-70, rotor 71 m, 2 MW, rok 2007, cca 9 km).

Samo oznámení přitom kumulaci nepojmenovává přesně — parky uvádí jako „7 VTE Hraničné Petrovice“ (ve skutečnosti 2 VTE Hraničné Petrovice + 5 VTE Jívová) a „7 VTE Červený kopec“ (6 VTE Červený kopec + 1 VTE Stará Libavá). Závažnější je, že **hlukovou kumulaci oznámení uznává pouze u nejbližšího parku Horní Loděnice–Lipina**, zatímco u parků Hraničné Petrovice, Jívová i Červený kopec konstatuje, že „z hlediska hluku ke kumulaci nedochází“. Při nově navrhovaných strojích o akustickém výkonu 107,6 dB a celkové výšce 200 m je takové paušální vyloučení hlukové kumulace s parky ve vzdálenosti 4–9 km nepodložené.

Kumulativní vliv nelze hodnotit jako prostý součet dílčích vlivů — v krajině se sčítá vizuální dominance, hluk a jeho nízkofrekvenční složky, stroboskopický efekt, noční světelná signalizace, stavební doprava a vlivy na ptáky, netopýry a migrační prostupnost. K tomu je nutno připočíst kumulaci se záměry, které již procházejí EIA (viz námitka č. 2). Posouzení kumulace je požadavkem přílohy č. 2 zákona EIA i unijního práva (čl. 6 odst. 3 směrnice 92/43/EHS; rozsudek SDEU C-461/17 Holohan). Oznámení kumulaci hodnotí jako mírně negativní bez kvantifikace a bez posouzení nasycenosti území jako celku.

D. Hluk, zdraví a obyvatelstvo

Námitka č. 13 — Noční hlukový limit splněn jen s minimální rezervou a jen za provozních omezení; infrazvuk a nízkofrekvenční hluk neposouzeny

Čeho se týká: Hlukové studie (příloha č. 4 oznámení) a ochrany obyvatelstva Horní Loděnice před hlukem.

Co se navrhuje: Posouzení v plném rozsahu; doplnění posouzení infrazvuku a nízkofrekvenčního hluku; závazné noční kontrolní měření a režim útlumu; ověření vzdáleností skutečně obývaných objektů.

Hluková studie sama konstatuje, že po zprovoznění záměru bude **v noční době u nejbližší a nejvíce zatížené zástavby zachována pouze minimální rezerva** do dosažení nočního hygienického limitu 40 dB ze stacionárních zdrojů, a to ve variantě bez aplikace provozních omezení a při zohlednění kumulace se stávajícím parkem. Splnění limitu je tedy podmíněno provozními opatřeními (útlumovým režimem), jejichž závaznost a kontrola nejsou zajištěny. Infrazvuk a nízkofrekvenční hluk, jimž odborná literatura i zahraniční praxe přisuzují rizikovost (mj. zrušení francouzských hlukových protokolů rozhodnutím Conseil d'État ze dne 8. 3. 2024 pro nedostatečné zohlednění nízkofrekvenčního hluku), posouzeny nejsou vůbec. Žádáme jejich posouzení, závazné noční kontrolní měření a automatický útlum při dosažení limitu.

Konkrétní výsledky hlukové studie ukazují vyčerpanou noční rezervu. Ve variantě s kumulací stávajícího parku a bez protihlukových opatření vychází noční hluk u nejbližších obytných domů v Horní Loděnici **39,7 až 39,9 dB při limitu 40 dB** — rezerva pouhých 0,1–0,3 dB (referenční body č. 2 a 4: 39,9 dB). U **nově navržené plochy bydlení** podle územního

plánu obce (cca 880 m od nejbližší VTE) vychází noční hluk **39,8 dB při limitu 40 dB** — rezerva 0,2 dB. Při nejistotě modelu ± 2 dB, kterou studie sama uvádí, jde o výsledek na hraně limitu, nikoli o jeho prokázané plnění; plnění je navíc podmíněno snížením výkonu a otáček rotoru, tedy omezením právě té výroby, již se záměr odůvodňuje. **Hrozí výrazný negativní vliv na obyvatele, plné posouzení EIA je nutné.**

Studie navíc trpí znaky nedbalého zpracování. Referenční body byly zvoleny výhradně v obci Horní Loděnice (č. p. 124, 110, 77, 4 a 56). Studie přitom opakovaně uvádí nejbližší zástavbu „cca 0,9 m“ (zjevně chybně místo 0,9 km). Žádáme posoudit kumulativní hluk celého parku (viz též námitka č. 12).

E. Půda, les a vodní režim

Námitka č. 14 — Zábor zemědělské půdy a lesa a ovlivnění vodního režimu nejsou dostatečně posouzeny

Čeho se týká: Trvalého i dočasného záboru ZPF a PUPFL, betonových základů, zpevněných ploch a kabelových tras a jejich vlivu na vodní režim a retenční schopnost krajiny.

Co se navrhuje: Posouzení v plném rozsahu; přezkoumatelné vyhodnocení záboru ZPF a lesa; samostatné posouzení vlivu na vodní režim a na drobné vodní toky v území.

Železobetonové základy o průměru cca 24 m a hloubce cca 3 m, manipulační plochy a nové příjezdové komunikace mění odtokové poměry, zhutňují půdu a mohou ovlivnit tok podzemní vody. Celkový zábor zemědělského půdního fondu činí podle oznámení cca **8 578,6 m²**. Podle přílohy o záboru ZPF jsou dotčené pozemky zařazeny ve **IV. třídě ochrany (VTE 1, p. č. 525, BPEJ 8.48.11) a V. třídě ochrany (VTE 2, p. č. 742, BPEJ 8.48.14)**; nejde tedy o nejcennější I. a II. třídu ochrany, jak tomu bylo — protiprávně — v případě Větrného parku Jívová. I tak je u záboru tohoto rozsahu nutné v plném posouzení doložit jeho nezbytnost a vyhodnotit ztrátu funkcí půdy a vliv na okolní pozemky, především i s ohledem na vodní režim.

Vodní režim a drobné vodní toky. Záměr leží v pramenné, srážkově i retenčně citlivé části Nízkého Jeseníku. Je proto třeba posoudit vliv betonových základů, zhutnění a změny odtokových poměrů na přirozený vodní režim a retenční schopnost krajiny; pokud dotčené území spadá do specifické oblasti SOB9 vymezené v Politice územního rozvoje ČR (ohrožení suchem), uplatní se navíc úkoly územního plánování směřující k podpoře přirozeného vodního režimu — toto zařazení je třeba ověřit a v posouzení zohlednit. Samostatně je nutné vyhodnotit **možné ovlivnění drobných vodních toků v území — zejména Trusovického potoka (v jehož blízkosti se nachází mimořádně cenný minerální pramen Těšíkovská kyselka) a Hrušového potoka** — a vydatnosti a kvality pramene; tento vliv nebyl v oznámení posouzen.

F. Přezkoumatelnost — oznámení zlehčuje závěry vlastních odborných příloh

Námitka č. 15 — Shrnutí v oznámení neodpovídá zjištěním hlukové studie a hodnocení krajinného rázu

Čeho se týká: Souladu textu oznámení (kapitoly B–D) se závěry jeho odborných příloh č. 4 (hluková studie) a č. 6 (hodnocení krajinného rázu).

Co se navrhuje: Posouzení v plném rozsahu; v dokumentaci přezkoumatelně uvést a vypořádat všechny závěry odborných příloh, nikoli jen jejich příznivý výběr.

Při porovnání odborných příloh se shrnujícím textem oznámení se ukazuje, že oznámení systematicky přebírá jen příznivější části závěrů a nepříznivé pomíjí nebo zmiňuje:

- **Krajinný ráz:** hodnocení krajinného rázu (příloha č. 6 oznámení, Ing. Mgr. Michal Pravec, říjen 2025) ve „Verдикtu dle § 12“ (str. 55) hodnotí vliv na estetické hodnoty, na kulturní dominanty, na harmonické měřítko i na harmonické vztahy jako „zesilující negativní vliv“ (a na přírodní i kulturní charakteristiku jako „žádný až zesilující negativní“), přičemž jeho vlastní souhrn (str. 54) i oznámení (str. 139) týž vliv označují jen jako „málo významný až nevýznamný / neutrální“, resp. „nulový až malý“; tento rozpor mezi verdiktem a shrnutím je nepřezkoumatelný.
- **Hluk:** hluková studie (příloha č. 4 oznámení) dokládá noční hodnoty 39,7–39,9 dB u stávající zástavby a 39,8 dB u nově navržené plochy bydlení (limit 40 dB), tj. rezervu 0,1–0,3 dB podmíněnou útlumovým režimem; oznámení tuto skutečnost zobecňuje na „minimální rezervu“ a hodnotí hluk jako akceptovatelný.
- **Vzdálenost od přírodního parku:** oznámení uvádí na různých místech 150 m (str. 113, 139) i 400–450 m (str. 84) a současně přiznává (str. 139), že příjezdová komunikace vede po hranici parku.
- **Natura 2000:** vyloučení vlivu se opírá o stanovisko (č. j. KUOK 21875/2026) vydané pro záměr o jiném výkonu, výšce i jiných pozemcích (viz námitka č. 1). Námitku, že nově posuzovaný záměr je „ve všech ohledech menší, a tedy příznivější“, nelze přijmout: nejde o tentýž záměr ve zmenšeném rozsahu, ale o záměr přemístěný — VTE 2 stojí na pozemku p. č. 742, který v naturovém stanovisku vůbec posouzen nebyl, a obě turbíny byly v roce 2025 posunuty o desítky až stovky metrů. Vliv na lokality soustavy Natura 2000 a na migrační prostupnost přitom závisí na konkrétním umístění každého stroje, nikoli jen na počtu turbín či instalovaném výkonu; přiblížení turbíny k migračnímu koridoru může vliv zvýšit i při nižším celkovém výkonu.

Stručné, vybírající shrnutí v oznámení tak vytváří dojem nevýznamných vlivů, který **neodpovídá obsahu vlastních příloh**. To je samo o sobě důvodem pro plné posouzení, v jehož rámci budou všechny závěry příloh přezkoumatelně uvedeny a vypořádány.

G. Přínos záměru, surovinová náročnost a nakládání s odpady

Námitka č. 16 — Energetický a klimatický přínos záměru je v oznámení nadhodnocen a nepodložen; chybí posouzení nejistoty výroby, reálné nahraditelnosti emisí a nakládání s odpady po skončení životnosti

Čeho se týká: Tvrzení oznámení o přínosu záměru (roční výroba elektřiny, náhrada hnědého uhlí) a vyhodnocení surovinové náročnosti a odpadů — tedy té strany bilance, která má v posuzování vlivů vyvážit zásah do životního prostředí a krajiny.

Co se navrhuje: Posouzení v plném rozsahu; doplnění scénářové analýzy výroby (P50/P75/P90), použití marginálních emisních faktorů a posouzení síťových omezení (curtailment); posouzení nakládání s odpady po skončení životnosti (zejména recyklace listů rotoru a odstranění betonových základů) a závazné podmínky pro odstranění stavby a rekultivaci.

Výroba je uvedena jako jediný optimistický bodový odhad, bez nejistoty. Oznámení uvádí roční výrobu **10 000 MWh na jednu VTE** (tj. 20 000 MWh pro obě VTE). Při

instalovaném výkonu 4,5 MW na stroj to odpovídá **kapacitnímu faktoru cca 25 %**, tedy hodnotě nad doloženým celostátním průměrem (využitelnost větrných elektráren v ČR činila podle Energetického regulačního úřadu za rok 2022 cca 22 %). Odhad je uveden jako jediné číslo, bez pravděpodobnostních scénářů P50, P75 a P90, které jsou v oboru standardem pro vyjádření meziroční variability větru, nejistoty měření a provozních ztrát. Bez nich nelze ověřit ani spolehlivost výroby, ani na ní závislý výpočet úspory emisí.

Klimatický přínos je počítán metodou, která jej nadhodnocuje. Oznámení tvrdí, že obě VTE „*každoročně nahradí svou bezemisní výrobou elektřiny takové množství, které by vzniklo spálením 17 000 tun hnědého uhlí*“. Tento výpočet vychází z výše uvedeného bodového odhadu a z průměrného emisního faktoru elektroenergetického mixu; pro hodnocení nového zdroje je však odborně správnější **marginální emisní faktor**, který popisuje, jaký zdroj je v daném okamžiku skutečně nahrazen (Hawkes 2010; IPCC AR6). Použití průměrného faktoru vede k systematickému nadhodnocení úspor. Oznámení současně nezohledňuje omezování výroby z důvodu kapacity sítě (curtailment), které s rostoucím podílem obnovitelných zdrojů prokazatelně narůstá a reálně využitou výrobu — a tím i emisní přínos — podstatně snižuje. Bez doplnění těchto údajů nelze pokládat tvrzený klimatický přínos za prokázaný.

Surovinová náročnost a odpady po skončení životnosti nejsou vyhodnoceny. Oznámení uvádí potřebu cca **180–220 tun železa na základy** a velkoobjemové železobetonové základy (průměr cca 24 m, hloubka cca 3 m u každé VTE). Zcela však chybí vyhodnocení nakládání s odpady po skončení 30leté životnosti — zejména recyklace či likvidace **sklolaminátových listů rotoru**, které jsou obtížně recyklovatelné, a odstranění betonových základů a uvedení pozemku do původního stavu. U stavby výslovně povolované jako dočasná je způsob jejího odstranění a recyklace podstatnou součástí posouzení a měl by být zajištěn závaznou podmínkou. Žádáme proto v plném posouzení doplnit scénářovou analýzu výroby, marginální emisní faktory, posouzení síťových omezení a plán a závazné podmínky pro odstranění stavby a nakládání s odpady.

Závěr a návrh

Z výše uvedeného plyne, že záměr „VTE Horní Loděnice“ **může mít významné vlivy na životní prostředí a veřejné zdraví** (vlivy na zvláště chráněné druhy netopýrů a ptáků, na krajinný ráz dvou přírodních parků — podle vlastního hodnocení „zesilující negativní“ na pět ze sedmi zákonných kritérií § 12, kumulativní vlivy se stávajícími 16 VTE v bezprostředním okolí a dalšími v širším okolí i v přípravě, noční hluk u zástavby na hraně limitu 40 dB) a že podklady obsahují závažné rozpory — zejména popisují tři různé konfigurace (2, 6 a 8 VTE) na zčásti odlišných pozemcích, stanovisko § 45i ZOPK bylo vydáno pro jiný záměr, údaje o vzdálenosti od přírodního parku si odporují, souhrn hodnocení krajinného rázu (str. 54) si protirečí s jeho vlastním verdiktem (str. 55) a shrnutí oznámení zlehčuje závěry vlastních příloh.

Spolek Nízký Jeseník proto navrhuje, aby příslušný úřad ve svém závěru zjišťovacího řízení stanovil, že záměr „VTE Horní Loděnice“ bude posuzován podle zákona EIA v plném rozsahu (zpracování dokumentace a posudku, veřejné projednání, vydání stanoviska).

V dokumentaci žádáme klást zvýšený důraz zejména (ale ne výlučně) na tyto oblasti:

1. sjednocení podkladů na skutečně předkládaný záměr (2 VTE ve stávajících pozicích) a nové stanovisko § 45i ZOPK k těmto parametrům a umístění, včetně naturového posouzení autorizovanou osobou podle § 7 odst. 7 zákona EIA;
2. individuální hodnocení krajinného rázu (§ 12 ZOPK) s vizualizacemi z přírodních parků Údolí Bystřice a Sovinecko, z Těšíkova a z dalších pohledových bodů, se zpřístupněním GIS analýzy viditelnosti a se zohledněním judikatury (65 A 10/2023-123) i dočasnosti stávajících parků;
3. celoroční biologický průzkum pro skutečné pozice a posouzení vlivu na zvláště chráněné druhy netopýrů a ptáků, včetně migrační prostupnosti a nezbytnosti výjimky podle § 56 ZOPK, se závaznými provozními opatřeními;
4. kumulativní a synergické vlivy se stávajícími parky i se záměry již posuzovanými v režimu EIA v Nízkém Jeseníku, s kvantifikací;
5. hluk včetně infrazvuku a nízkofrekvenční složky, s kumulativním posouzením celého parku, nočním kontrolním měřením a režimem útlumu (noční hodnoty u zástavby vycházejí 39,7–39,9 dB při limitu 40 dB);
6. vliv na vodní režim a retenční schopnost krajiny a na drobné vodní toky (Trusovický potok / Těšíkovská kyselka, Hrušový potok) a zábor ZPF (IV. a V. třída ochrany) a lesa;
7. ověřitelný energetický a klimatický přínos (scénáře výroby P50/P75/P90, marginální emisní faktory, posouzení síťových omezení) a nakládání s odpady po skončení životnosti (recyklace listů rotoru, odstranění betonových základů, rekultivace);
8. vazbu záměru na souběžně projednávanou Změnu č. 2 ÚRP ČR (akcelerační oblasti AOV101/AOV35).

Spolek se **přihlašuje k účasti v navazujících řízeních** podle § 9c odst. 3 zákona EIA a žádá, aby byl informován o dalším postupu. Toto vyjádření prosíme založit do spisu. Vzhledem k tomu, že vyjádření obsahuje řadu samostatných námitek, **žádáme, aby každá z výše uvedených námitek byla v závěru zjišťovacího řízení vypořádána samostatně, konkrétně a přezkoumatelně** (§ 7 odst. 3 zákona EIA); shrnutí uvedené v úvodu tohoto závěru slouží jen pro přehlednost a nenahrazuje povinnost vypořádat jednotlivé námítky.

Přílohy:

Příloha č. 1 — Souhlas k zásahu do krajinného rázu, VE Hraničné Petrovice

Příloha č. 2 — Souhlas k zásahu do krajinného rázu, VP Horní Loděnice

Příloha č. 4 — Stanovisko ke krajinnému rázu, VP Jívová

Příloha č. 5 — Rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje – souhlas k zásahu do krajinného rázu, VP Jívová

Příloha č. 6 — Rozsudek Krajského soudu v Ostravě – pobočky v Olomouci č. j. 65 A 10/2023-123 ze dne 25. 7. 2023

Příloha č. 7 — Rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje č. j. KUOK 139517/2023 ze dne 21. 12. 2023, VP Jívová

Příloha č. 8 — Rozsudek Krajského soudu v Ostravě č. j. 22 A 54/2022-35 ze dne 29. 2. 2024

S pozdravem

.....
RNDr. Josef Kapitán, Ph. D., statutární zástupce

za Spolek Nízký Jeseník

V Těšíkově dne 3. června 2026